

Arrest

nr. 195 845 van 29 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Tijl Uilenspiegelalaan 17
2050 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Hazara origine te zijn. U behoort tot de Ismaili sekte binnen de Islam. U beweert geboren te zijn op 30 september 1998. U bent geboren in Kampirak in het district Danahe-i-Ghori, gelegen in de provincie Baghlan. Uw vader stierf ongeveer 8 jaar geleden ten gevolge van hartproblemen. U ging er niet naar school, maar kreeg les van uw oom langs moeders kant. U hielp uw oom langs moeders kant door eten en water naar hem te brengen als hij aan het werken was. Bovendien hielp u ook zelf het land te bewerken. Op een dag werden uw broer en de

dochter van uw oom langs moeders zijde op het dak van het huis geslagen door drie jongens uit het dorp. U kwam tussen beide en wou een steen gooien naar één van de jongens. Uit schrik viel de jongen van het dak, waardoor hij met zijn hoofd en nek tegen de muur belandde. U dacht op dat moment dat de jongen dood was. Onder andere omdat de familie van de jongen banden had met de Taliban besloot u naar Pol-e Khumri te vluchten. U verbleef er één nacht bij een oom die in Pol-e Khumri woonde, maar deze oom durfde u niet langer in huis nemen aangezien hij bang was zelf in de problemen te komen hierdoor. Uw oom contacteerde een smokkelaar om u het land uit te krijgen. Wanneer u was aangekomen in België nam uw moeder telefonisch contact met u op. Ze vertelde u dat de jongen die gevallen was ernstig gewond was geraakt en nu gehandicapt was aan één been en één hand. Uw moeder vertelde u dat de familie van deze jongen nog steeds op zoek was naar u. Een maand en half voor uw aankomst in België heeft u Afghanistan verlaten. Op 16 september 2015 kwam u aan in België, waar u op 24 september 2015 asiel aanvraag legde u op 23 november 2016 het volgende originele document voor: uw taskara.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling, p. 1) dat u bij uw aankomst in België 17 jaar oud was. Echter dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde leeftijd geen geloof kan worden gehecht. De beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 12 november 2015 toont immers aan dat u op dat moment al meerderjarig was. De conclusie van het medisch onderzoek was namelijk een leeftijd van 20,8 jaar, met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Dat u ten onrechte beweerde minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbracht is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot uw profiel als Ismaili Hazara in Afghanistan allerminst overtuigend.

Zo is uw kennis van de Hazara gemeenschap in Afghanistan beperkt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Hazara's in Baghlan en Samangan nog steeds hun oude Hazaragi stamnamen hebben. Wanneer u wordt gevraagd naar courante stamnamen of familienamen voor Hazara's in Baghlan kan u naast uw eigen naam maar één andere naam geven. Van andere hebt u geen weet. Dat u maar één van deze stam- of familienamen zou kennen ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van uw bewering een Hazara te zijn afkomstig uit de provincie Baghlan (CGVS, p.9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt daarnaast dat het traditionele thuisgebied voor de Hazara's in Afghanistan "Hazarajat" wordt genoemd. Wanneer u wordt gevraagd wat deze term betekent kent u deze duidelijk niet en beweert u dat het een stam is (CGVS, p.9). Dit ondermijnt dan ook uw bewering een Afghaanse Hazara te zijn. Wanneer u wordt gevraagd waar in Afghanistan nog leden van de Hazara bevolkingsgroep leven, kan u enkel vaagweg zeggen dat er overal Hazara mensen zijn en u kan enkel over Pol-e Khumri met zekerheid zeggen dat er Hazara's wonen. Daarnaast verklaart u dat er waarschijnlijk ook in Mazar-e Sharif Hazara's wonen. Van andere specifieke plaatsen waar Hazara's wonen hebt u geen kennis (CGVS, p.9).

Uw beweerde lidmaatschap van de Ismaili Sjiitische school binnen de Islam is nog minder overtuigend. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over de Ismaili geloofsschool kan u enkel zeggen dat jullie op een andere manier bidden en dat jullie bidden in een jamatkhana. Wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen kan u enkel nog toevoegen dat jullie 's morgens en 's avonds bidden. Wanneer u wordt uitgenodigd meer te vertellen over uw geloof moet u het antwoord schuldig blijven. U werd dan ook de vraag gesteld iets te vertellen over de jamatkhana en wat er juist specifiek is aan de jamatkhana. Hierop kan u enkel vaagweg antwoorden dat het hetzelfde is als een moskee en dat de mensen er kunnen bidden. Wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen over de jamatkhana antwoordt u dat u niet meer weet dan dit. Wanneer u wordt gevraagd iets te vertellen over de gebeden in de ochtend en 's avonds kan u enkel vaagweg zeggen dat het een groot boek is en geen klein boek. Meer kan u niet zeggen. U verklaart het meeste vergeten te zijn. Wanneer u wordt gevraagd verschillen te geven tussen de Ismaili Sjiieten en andere Sjiieten kan u enkel vertellen over een verschillende manier van bidden. Wanneer naar andere verschillen wordt gevraagd moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.11-12). Gezien het belang van religie in de Afghaanse gemeenschap zou logischerwijze van iemand mogen verwacht worden dat hij meer kennis heeft van zijn eigen geloof. Uw slechte kennis hieromtrent ondermijnt dan ook uw beweerde lidmaatschap van de Ismaili school binnen de Islam en dit ondermijnt dan weer uw algemene geloofwaardigheid. De kennis die u wel hebt van de situatie van de Ismaili's in Baghlan is duidelijk ingestudeerd. Zo kan u vertellen dat de spirituele leider van de Ismaili's de Aga Khan is en dat lokale Ismaili leider Sayed Mansur Naderi is. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in het verleden disputen geweest zijn tussen de Aga Khan en Sayed Mansur Naderi, met als gevolg conflicten in Baghlan tussen aanhangers van de twee leiders. Wanneer u wordt gevraagd naar de relatie tussen de Aga Khan en Sayed Mansoor Naderi kan u hier echter niets over vertellen. Wanneer u daarna specifiek wordt gevraagd of er ooit conflicten geweest zijn tussen de volgers van de Aga Khan en de volgers van Sayed Mansoor Naderi in Baghlan beweert u dat er geen dergelijke conflicten zijn geweest (CGVS, p.13-14). Dit ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde lidmaatschap van de Ismaili school binnen de Islam en uw beweerde herkomst uit de provincie Baghlan.

Bovendien kunnen uw verklaringen omtrent uw opleiding en werkzaamheden in Afghanistan bezwaarlijk overtuigend worden bevonden.

Over het werk dat u zou gedaan hebben in Afghanistan legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw oom langs moeders zijde te hebben geholpen bij het bewerken van het land (Verklaring DVZ, p.4 vraag 12). Wanneer u op het Commissariaat-generaal wordt gevraagd wat u deed als werk in Afghanistan beweert u enkel voedsel, water en struiken naar uw oom langs vaders zijde te hebben gebracht wanneer deze aan het werken was. Wanneer u wordt gevraagd wat u nog meer deed antwoordt u dat er niets anders was. U werd er op het CGVS dan ook op gewezen dat u op de DVZ had verklaard te hebben geholpen bij het bewerken van het land zelf. Na deze confrontatie past u uw verklaring aan en beweert u te hebben geholpen bij het cultiveren van zaden (CGVS, p.16-17). U beweert uw oom langs vaders zijde twee jaar geholpen te hebben bij zijn werkzaamheden als landbouwer. U deed dit twee of drie keer per week wanneer uw oom langs vaders zijde u nodig had. Uw oom langs vaders zijde cultiveerde tarwe en andere soorten granen. Wanneer u wordt gevraagd uit te leggen hoe men graan cultiveert, kan u enkel vaagweg zeggen dat

men eerst het land ploegt, daarna zaait en dat het graan begint te groeien wanneer het nat wordt. Aangezien dergelijke algemene verklaringen weinig doorleefd over komen, werd u gevraagd belangrijke dingen op te noemen waar men moet op letten bij het cultiveren van graan en tips te geven voor het cultiveren van graan. Als reactie hierop kan u enkel herhalen dat het harde deel van het land dient zacht gemaakt te worden door het te ploegen. Wanneer u wordt gevraagd meer te vertellen moet u al het antwoord schuldig blijven. U werd dan ook geconfronteerd met het feit dat u meer zou moeten kunnen vertellen indien u echt twee jaar als boer bij uw oom zou geholpen hebben. Als reactie hierop antwoordt u dat jullie tijdens deze twee jaar maar twee maal tarwe cultiveerden en dat het voor u dus niet mogelijk was op dergelijke korte tijd hier expertise in op te bouwen. Dat u hier zo weinig over kunt vertellen ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw profiel als landbouwknecht in het dorp Kampirak. Hieruit blijkt dan ook het ingestudeerde karakter van uw kennis van de zaai- en oogsttijden (CGVS, p.17-20).

U legt daarnaast erg vage verklaringen af over de opleiding die u zou genoten hebben in Afghanistan. Zo verklaart u niet naar school te zijn geweest en niet naar de madrassa te zijn gegaan. U verklaart wel van uw kindertijd tot aan uw vertrek les te hebben gekregen van uw oom langs moeders zijde. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over deze lessen kan u enkel vaagweg zeggen dat hij u 5 soera's uit de Koran leerde en het alfabet leerde. Wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen over deze lessen moet u echter al het antwoord schuldig blijven. Indien u daadwerkelijk al die jaren les zou gekregen hebben van uw oom langs moeders zijde zou u hier logischerwijze meer over moeten kunnen vertellen. Dergelijke vage verklaringen kunnen dus allerminst overtuigen (CGVS, p.15-16).

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van het dorp Kampirak en het district Dahaneighori, ontoereikend is. Ook de verklaringen die u aflegt over uw leven aldaar kunnen allerminst overtuigen.

Zo legt u erg ondoorleefde verklaringen af over uw leven in het dorp Kampirak. Wanneer u wordt gevraagd iets te vertellen over uw leven in het dorp, antwoordt u dat u thuis zat, thuis hielp (door bijvoorbeeld water te halen) en soms speelde met andere jongeren. Wanneer u wordt gevraagd wat u nog deed herhaalt u dat u thuis soms werkte, maar dat er niets anders was. Wanneer u wordt gevraagd wat u deed in uw vrije tijd antwoordt u dat u soms ging spelen met uw neef van vaders kant. Wanneer u wordt gevraagd waar u dan speelde in het dorp kan u enkel vaagweg antwoorden dat u speelde naast u eigen huis en bij het huis van uw oom. Wanneer u wordt gevraagd of er andere plaatsen waren waar de jonge mensen in het dorp samen kwamen en speelden, antwoordt u vaagweg dat u geen contact had met hen. U verklaart dat u geen contact had met mensen die geen familie waren van u. Dit is weinig waarschijnlijk en uw verklaringen hieromtrent komen dan ook erg ondoorleefd over (CGVS, p.22-23).

Uw minimale kennis van de dorpsgenoten die u had in Kampirak ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp. Zo beweert u dat er veel Soennitische mensen in Kampirak wonen. Wanneer u wordt gevraagd naar namen kan u echter maar twee namen geven van Soennitische mensen die in uw dorp wonen. Verder herinnert u zich niemand meer. U beweert daarnaast dat er ongeveer 200 huishoudens Ismaili's in Kampirak wonen. Uw familie zou bovendien volgens u lid geweest zijn van de Ismaili school binnen het Sjiïsme. Wanneer u echter wordt gevraagd om Ismaili mensen op te noemen die u kende in uw dorp beweert u er niemand te hebben gekend buiten uw eigen familie. (CGVS, p.10; p.14). Dat u naast uw eigen familie maar twee andere mensen in het dorp kan opnoemen ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp Kampirak, aangezien mensen in dergelijke kleine dorpen elkaar logischerwijze goed kennen.

Ook uw kennis van de omliggende dorpen is beperkt en duidelijk ingestudeerd. Wanneer u wordt gevraagd naar het dorp Tamas moet u het antwoord schuldig blijven. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat dit een dorp ten zuiden van Kampirak is op minder dan 5 kilometer afstand. Van het dorp Sardaw, kan u enkel zeggen dat u hierover gehoord hebt maar dat u het niet zeker bent. Nochtans is dit een dorp op ongeveer 7 kilometer ten westen van Kampirak. Over de dorpen Zaymazaid, Shine Mashed en Sayidan Jangalak kan u wel degelijk zeggen dat dit subdorpen zijn van het nabijgelegen dorp Sholuktu. Wanneer u echter wordt gevraagd iets meer te vertellen over het dorp Zaymazaid kan u echter enkel vertellen dat er daar Ismaili mensen leven en dat de mensen van het dorp Zaimazidia worden genoemd. Wanneer wordt gevraagd of u daarnaast nog iets weet van het dorp Zaymazaid, antwoordt u dat u er nog niet geweest bent. Wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen over het dorp Shine Masjed, kan u enkel antwoorden dat dit een dorp is dat een klein beetje kleiner is dan Kampirak en dat de mensen daar van Day Majed zijn. Verder hebt u geen informatie over

het dorp. Over het dorp Sayidan Jangalak kan u enkel vertellen dat de mensen er bij Sayeed horen en dat er daar verschillende soorten mensen wonen, waardoor het dorp Jangalak betekent. Jangalak zou volgens u namelijk betekenen dat de mensen van overal komen. Wanneer u wordt gevraagd naar het dorp Charmab kan u zeggen dat het een dorp is dat lager gelegen is dan uw eigen dorp. Wanneer u echter wordt gevraagd iets te vertellen over het dorp kan u enkel stellen dat het een dorp is. U kan verder niets over het dorp zeggen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er in het verleden veiligheidsincidenten gebeurd zijn in het dorp Charmab. Wanneer u wordt gevraagd hiernaar antwoordt u dat u het niet weet en dat u het niet gehoord hebt. Dat u hier niets van weet ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de regio (CGVS, p.28-31).

Daarenboven heeft u ook een slechte kennis van lokale belangrijke personaliteiten. Zo wist u te zeggen dat Khan Zada Mazlomyar het districtshoofd is van het district Dahana-e Ghorri. Dit is echter duidelijk ingestudeerde kennis aangezien u daarnaast niets kan vertellen over deze persoon. Wanneer u wordt gevraagd tot welke etniciteit deze persoon behoort moet u het antwoord schuldig blijven en herhaalt u dat u enkel weet dat hij het districtshoofd is. Wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen over deze persoon, antwoordt u dat u geen verder informatie over hem hebt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Noor Gul de politiecommissaris was voor het district Dahana-e Ghorri. Wanneer u wordt gevraagd wie Noor Gul is moet u echter het antwoord schuldig blijven. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt verder dat Mawlawi Majid het schaduw districtshoofd is van de Taliban voor het district Dahana-e Ghorri. Wanneer u wordt gevraagd wie deze persoon is, kan u hierop terug niet antwoorden. Ook wanneer u wordt geconfronteerd met de langere alias van deze lokale Taliban leider, Mullah Majid Akhundzada, moet u terug het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.31-32).

Ook uw kennis van lokale natuurfenomenen en –rampen laat de wensen over. Wanneer u wordt gevraagd naar overstromingen in uw district kan u vertellen over een overstroming die 8 jaar geleden zou gebeurd zijn (2008). Meer recent zouden volgens u echter geen ernstige overstromingen meer gebeurd zijn in uw district. Dit komt niet overeen met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt aangezien er volgens deze info zowel in 2012 als 2014 ernstige overstromingen zijn geweest in het district Dahana-e Ghorri (CGVS, p.32-33). Wanneer u wordt gevraagd naar periodes van droogte kan u vertellen dat er 5 jaar geleden een periode van droogte was. U kan ook iets algemeen vertellen over de gevolgen. Het is echter bevreemdend dat u daarvoor twee maal beweerde deze periode niet meer te herinneren. U verklaarde dat u niet alles kan onthouden. Dergelijke verklaringen komen helemaal niet doorleefd over en ondermijnen daarom verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de streek (CGVS, p.33-34). Wanneer u wordt gevraagd naar aardbevingen in uw regio kan u vertellen dat u gehoord hebt dat er een aardbeving was in 2015 in de maand mizan (zevende maand van de Afghaanse kalender). Op dat moment was u echter al in België. U werd dan ook gevraagd of er geen aardbevingen geweest waren toen u in Kampirak was. Hierop antwoordt u dat er geen aardbevingen geweest zijn. Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er onder andere in 2012 een aardbeving was in de provincie Baghlan (CGVS, p. 36-37).

Wanneer u wordt gevraagd of er ooit belangrijke constructiewerken zijn geweest in Kampirak antwoordt u dat dit niet gebeurd is. Aangezien u beweert van geboorte tot vertrek in Kampirak te hebben gewoond is dit erg onwaarschijnlijk. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er tussen 2004 en 2005 een school werd gebouwd in Kampirak en in 2007 werd de muur van de clinic gerenoveerd. Dat u hier geen kennis van hebt, of van gelijkaardige constructiewerken in het dorp, ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp (CGVS, p.33).

Bovendien kan u geen enkel concreet veiligheidsincident geven dat zou gebeurd zijn in uw district, wanneer u hiernaar gevraagd wordt (CGVS, p. 35). Dit ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het district Dahana-e Ghorri. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt namelijk dat uw district een erg volatiele regio is waar er een gewapend conflict aan de gang is tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en gewapende groepen zoals de Taliban. Als gevolg hiervan zijn er regelmatig gevechten en andere veiligheidsincidenten op verschillende plaatsen in uw district. Dat u geen enkel concreet veiligheidsincident kan opnoemen ondermijnt dan ook volledig de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het district. Logischerwijze zou u hiervan namelijk informatie hebben moeten opvangen van dorpsgenoten, familieleden en andere mensen woonachtig in uw district (CGVS, p.35).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de PRT (Provincial Reconstruction Team) werkzaam was in Baghlan, onder het leiderschap van Hongarije tussen 2006 en 2015. Wanneer u wordt

gevraagd wat de PRT is moet u echter het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd welke buitenlandse troepen aanwezig waren in uw regio moet u terug het antwoord schuldig blijven en beweert u dit niet te weten omdat u bezig was met uw eigen dingen en omdat u op het veld aan het werken was. Logischerwijze zouden mensen in de regio toch moeten praten over dergelijke onderwerpen. U werd dan ook de vraag gesteld of de mensen niet spraken over dergelijke dingen. Hierop antwoordt u dat u dat niet gehoord hebt en dat dit niet uw zaken waren. U beweert dit ook niet te hebben besproken met de ouderen. Toch blijft het opmerkelijk dat u hierover niets kan vertellen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat buitenlandse troepen in uw provincie de macht in juni 2013 overdroegen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten. Wanneer u wordt gevraagd wanneer de buitenlandse troepen de macht hebben overgedragen in uw regio en district aan de Afghaanse veiligheidsdiensten kan u enkel antwoorden dat u geen buitenlandse troepen hebt gezien (CGVS, p.36). Dat u hierover helemaal niets kan vertellen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de streek.

Wanneer u wordt gevraagd naar klinieken in uw district kan u maar één kliniek noemen (deze in Qaria Bala). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er drie klinieken zijn in uw district. Wanneer u wordt gevraagd of er andere klinieken zijn in uw district antwoordt u ontkennend. Daarenboven is er volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt een kliniek in Kampirak zelf. Dat u hier niet van op de hoogte bent ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de regio (CGVS, p.37).

U verklaart daarnaast twee à drie keer Pol-e Khumri te hebben bezocht. Wanneer u wordt gevraagd iets te vertellen over de stad blijkt echter dat u hierover erg weinig kan vertellen. U verklaart eerst vaagweg dat er een straat was die door Pol-e Khumri loopt en dat u van daar een taxi kan nemen tot aan het huis van uw oom langs vaders kant in Qole Ahandara. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen wat er zich in de wijk bevindt kan u zeggen dat er grootwarenhuizen zijn, een voetbalveld en een pompstation. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er een bekende steenkoolmijn in de wijk Qole Ahandara ligt. Wanneer u wordt gevraagd naar deze mijn antwoordt u dat u daar geen informatie over hebt. Wanneer u daarna wordt gevraagd iets meer te vertellen over de stad Pol-e Khumri kan u geen nieuwe elementen meer aanbrengen en u verklaart niet te weten wat u nog moet zeggen (CGVS, p.27-28). Uw beperkte kennis van de stad Pol-e Khumri ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de regio.

Het is verder bevreemdend dat u erg lang moet nadenken wanneer u de vraag wordt gesteld welke de zomermaanden zijn van de Afghaanse kalender (CGVS, p.38-39).

Daarenboven legt u ook tegenstrijdige verklaringen af in verband met uw asielrelaas. Dit ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.

Zo verklaart u op de DVZ dd. 24 september 2015 dat u als Sjiit problemen kende met Soennieten in uw dorp. U verklaart dat de Soennieten er met twee nichten van u wilden huwen. Bij het gevecht dat hierop volgde beweerde u per ongeluk één van de Soennieten te hebben dood geschoten (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.4). Op de DVZ dd. 11 maart 2016 (DVZ Vragenlijst, vraag 5) en op het Commissariaat-generaal komt u opeens met een heel ander verhaal zoals hierboven uiteengezet in de samenvatting van uw vluchtrelaas. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd probeert u deze te verdoezelen door uw verhaal aan te passen. Wanneer u hierop wordt gewezen kan u enkel nog verklaren dat u niets verdoezelt en dat dit uw echte verhaal was. Beide verhalen zijn echter duidelijk tegenstrijdig. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt dan ook in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid.

U legt ten slotte tegenstrijdige en vage verklaringen af in verband met uw reisweg. Zo verklaart u tijdens het eerste gehoor op de DVZ van Afghanistan naar Iran gereisd te zijn (Verklaring DVZ, p.10 vraag 31) terwijl u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart via Pakistan te zijn gereisd (CGVS, p. 35). Wanneer u hiermee op het Commissariaat-generaal wordt geconfronteerd kan u enkel antwoorden dat u die vraag niet werd gesteld op de DVZ (CGVS, p.35). Nochtans werd u deze vraag wel degelijk gesteld aangezien u op de DVZ een overzicht had gegeven van alle landen die u doorkruist had op uw reisweg. U werd hier dan ook op gewezen op het CGVS, waarop u beweert toch Pakistan te hebben vermeld op de DVZ (CGVS, p.35). In uw verklaring op de DVZ staat Pakistan echter niet vermeld en uw verklaringen zijn dan ook duidelijk tegenstrijdig (Verklaring DVZ, p.10 vraag 31). U kon bovendien maar één plaats noemen die u zou tegen gekomen zijn op uw reis van Pol-e Khumri naar Kaboel. De andere plaatsnamen kon u zich niet meer herinneren (CGVS, p.36).

Het door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde document – uw beweerde taskara – wijzigt voorgaande vaststellingen niet. Er blijkt immers uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is, zoals hierboven geargumenteed. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit, herkomst of nationaliteit van de asielzoeker.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Danahe-i-Ghori gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd tijdens het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk maakt dat u uit Afghanistan en de door u beweerde streek van Afghanistan komt. U werd er nogmaals op gewezen dat het belangrijk is voor het CGVS om een zicht te krijgen op uw reële situatie, maar dat u dat niet mogelijk maakt. U werd duidelijk gemaakt dat het Commissariaat op deze manier uw nood aan bescherming niet correct kan beoordelen en u werd aangemaand om bij de hierop volgende herkomstvragen te bewijzen dat u afkomstig bent uit de streek van Afghanistan waaruit u beweert afkomstig te zijn (CGVS, p.28). Dit deed u echter helemaal niet (CGVS, p.28-39). Op basis van de door u afgelegde verklaringen kan uw beweerde herkomst uit Dahana-e Ghori district dan ook niet geloofwaardig worden bevonden.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dus dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt,

dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” juncto het zorgvuldigheidsbeginsel, past verzoeker de verschillende elementen uit de definitie van het begrip ‘vluchteling’ toe op zijn eigen situatie. Vooreerst hekelt verzoeker dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan het begin van de bestreden beslissing reeds opmerkt dat hij zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan, waaruit naar mening van verzoeker haar vooringenomenheid blijkt. Verzoeker wijst erop dat hij geboren is in een land waar leeftijd een relatief begrip is en dat de Afghaanse autoriteiten meestal afgaan op het visueel voorkomen van personen om de leeftijd te bepalen, zodat men onmogelijk verzoeker kwalijk kan nemen dat hij zijn juiste leeftijd niet weet. Voorts hekelt verzoeker dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dat hij niet veel kan vertellen over Hazara’s in heel Afghanistan. Hij verduidelijkt in dit verband dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn profiel, waardoor hij “*niet naar andere gebieden in Afghanistan reisde om een gedetailleerde uitleg te geven over de verblijfplaatsen van Hazara’s*”. Tevens heeft de commissaris-generaal nagelaten om zijn verklaringen op correcte wijze te lezen, aldus verzoeker. Verzoeker stelt dat het niet redelijk is van hem te verwachten dat hij de term Hazarjat kent, aangezien hij altijd in zijn eigen dorp is gebleven en nooit naar andere provincies of delen van Afghanistan is gegaan dat de term Hazarjat overigens bekend is bij de sjiieten die in “12 imam” geloven en men ten onrechte van een *Ismalili* verwacht om dit te weten. Verzoeker vervolgt met te stellen dat hij veel informatie kon geven over zijn directe omgeving, en citeert dien einde uit het gehoorverslag. Alwaar de CGVS voorhoudt dat verzoekers kennis over landbouw ingestudeerd is, duidt verzoeker erop dat hij wel degelijk op een zeer doorleefde wijze geantwoord heeft om alle vragen, dat hij wist hoeveel zaad men nodig had voor cultivering van een jirib grond en dat hij weet dat er twee soorten “*zaaien van tarwe*” bestaan. Ook aangaande de dorpen meent verzoeker dat hij getuigt van een doorleefde kennis en considereert in dit verband nog als volgt: “*Iemand die iets instudeert zal niet zo ‘slechte kennis’ hebben van belangrijke personaliteiten. Dit is een indicatie dat verzoeker een jongen is van plat land die zich niet bezig hield met andere zaken dan zijn directe levensomgeving.*” Dat de commissaris-generaal het verzoeker kwalijk neemt dat hij niet wist wat PRT is, kan niet overtuigen nu verzoeker niet geschoold is om een Engelse afkorting te kennen. Het kon evenwel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwacht worden dat hij

de Afghaanse naam van PRT had gebruikt, wat hij evenwel niet deed, aldus verzoeker. Voorts verwijst verzoeker naar het handboek van UNHCR, waaruit blijkt dat om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, rekening dient te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen. Hij verduidelijkt in dit verband dat hij laaggeschoold is en door de gebeurtenissen in zijn leven en onderweg getraumatiseerd is. Tot slot betoogt verzoeker niet de bescherming van zijn land van herkomst te kunnen inroepen omdat de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) *juncto* artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, onderlijnt verzoeker wel degelijk afkomstig te zijn uit een provincie waar sprake is van willekeur geweld en laakt hij dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft nagelaten om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan de taliban te vrezen. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de vaststelling dat verzoeker zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan reeds zijn algemene geloofwaardigheid ondermijnt; (ii) verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn profiel als Ismaili Hazara in Afghanistan allerminst overtuigen; (iii) verzoekers verklaringen omtrent zijn opleiding en werkzaamheden in Afghanistan evenmin geloofwaardig zijn; (iv) verzoekers kennis van het dorp Kampirak en het district Dahane-i-Ghori ontoereikend zijn, waardoor zijn verklaringen over zijn leven aldaar allerminst geloofwaardig zijn; (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn asielrelaas, wat verder afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid; (vi) verzoeker tegenstrijdige en vage verklaringen aflegt in verband met zijn reisweg die zijn geloofwaardigheid verder ondergraven en (vii) de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten niet van dien aard zijn dat zij de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, hij wel degelijk in de mogelijkheid is om de materiële motivering te toetsen. Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoeker kritiek uit op de verschillende weigeringsmotieven en daarbij een poging onderneemt om deze te ontkrachten.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 24 januari 2017 (CG nr. 1525473), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een geponde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.2.2.2.1. Aangaande zijn leeftijd voert verzoeker aan dat hij geboren is in een land waar leeftijd een relatief begrip is, dat de meeste Afghanen niet weten wanneer ze geboren zijn, en dat de Afghaanse administratie afgaat op het visuele voorkomen van personen om de leeftijd te bepalen, wat ook blijkt uit de identiteitsdocumenten waarin vermeld staat *“Visueel lijkt de betrokken op iemand van bv. 16 jaar of 18 jaar.”* zodat verzoeker niet kwalijk genomen kan worden dat hij zijn juiste leeftijd niet weet, waarmee hij er allermist in slaagt de Raad te overtuigen. Er dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt ter staving van zijn bewering dat leeftijd in Afghanistan een relatief begrip is en dat de meeste Afghanen hun werkelijke leeftijd niet kennen. Bovendien is het verschil tussen de door verzoeker naar geschoven leeftijd (17 jaar) en deze vastgesteld in de beslissing van de Dienst Voogdij op 24 september 2015 (20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar) dermate significant dat dit verschil niet louter kan worden verklaard door onwetendheid vanwege verzoeker. Voorts kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gevolgd worden waar deze terecht opmerkt dat de door verzoeker neergelegde taskara niet van aard is om deze conclusie te wijzigen: *“De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbracht is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.”* Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en ten onrechte voorhield minderjarig te zijn, werpt wel degelijk een smet op de algemene geloofwaardigheid van zijn verklaringen. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen.

In zoverre verzoeker nog lijkt te betogen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen objectieve beslissing kon nemen aangezien hij van bij het begin oordeelt dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegt, dient erop gewezen dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.2.2.2.2. Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze op goede gronden vaststelt dat verzoeker een manifest gebrek aan kennis vertoont over de Ismaili Hazara in Afghanistan waartoe hij beweert te behoren, waar in de bestreden beslissing staat te lezen: *“(…) Zo is uw kennis van de Hazara gemeenschap in Afghanistan beperkt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Hazara’s in Baghlan en Samangan nog steeds hun oude Hazaragi stamnamen hebben. Wanneer u wordt gevraagd naar courante stamnamen of familienamen voor Hazara’s in Baghlan kan u naast uw eigen naam maar één andere naam geven. Van andere hebt u geen weet. Dat u maar één van deze stam- of familienamen zou kennen ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van uw bewering een Hazara te zijn afkomstig uit de provincie Baghlan (CGVS, p.9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt daarnaast dat het traditionele thuisgebied voor de Hazara’s in Afghanistan “Hazarajat” wordt genoemd. Wanneer u wordt gevraagd wat deze term betekent kent u deze duidelijk niet en beweert u dat het een stam is (CGVS, p.9). Dit ondermijnt dan ook uw bewering een Afghaanse Hazara te zijn. Wanneer u wordt gevraagd*

waar in Afghanistan nog leden van de Hazara bevolkingsgroep leven, kan u enkel vaagweg zeggen dat er overal Hazara mensen zijn en u kan enkel over Pol-e Khumri met zekerheid zeggen dat er Hazara's wonen. Daarnaast verklaart u dat er waarschijnlijk ook in Mazar-e Sharif Hazara's wonen. Van andere specifieke plaatsen waar Hazara's wonen hebt u geen kennis (CGVS, p.9).

Uw beweerde lidmaatschap van de Ismaili Sjiitische school binnen de Islam is nog minder overtuigend. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over de Ismaili geloofsschool kan u enkel zeggen dat jullie op een andere manier bidden en dat jullie bidden in een jamatkhana. Wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen kan u enkel nog toevoegen dat jullie 's morgens en 's avonds bidden. Wanneer u wordt uitgenodigd meer te vertellen over uw geloof moet u het antwoord schuldig blijven. U werd dan ook de vraag gesteld iets te vertellen over de jamatkhana en wat er juist specifiek is aan de jamatkhana. Hierop kan u enkel vaagweg antwoorden dat het hetzelfde is als een moskee en dat de mensen er kunnen bidden. Wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen over de jamatkhana antwoordt u dat u niet meer weet dan dit. Wanneer u wordt gevraagd iets te vertellen over de gebeden in de ochtend en 's avonds kan u enkel vaagweg zeggen dat het een groot boek is en geen klein boek. Meer kan u niet zeggen. U verklaart het meeste vergeten te zijn. Wanneer u wordt gevraagd verschillen te geven tussen de Ismaili Sjiieten en andere Sjiieten kan u enkel vertellen over een verschillende manier van bidden. Wanneer naar andere verschillen wordt gevraagd moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.11-12). Gezien het belang van religie in de Afghaanse gemeenschap zou logischerwijze van iemand mogen verwacht worden dat hij meer kennis heeft van zijn eigen geloof. Uw slechte kennis hieromtrent ondermijnt dan ook uw beweerde lidmaatschap van de Ismaili school binnen de Islam en dit ondermijnt dan weer uw algemene geloofwaardigheid. De kennis die u wel hebt van de situatie van de Ismaili's in Baghlan is duidelijk ingestudeerd. Zo kan u vertellen dat de spirituele leider van de Ismaili's de Aga Khan is en dat lokale Ismaili leider Sayed Mansur Naderi is. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in het verleden disputen geweest zijn tussen de Aga Khan en Sayed Mansur Naderi, met als gevolg conflicten in Baghlan tussen aanhangers van de twee leiders. Wanneer u wordt gevraagd naar de relatie tussen de Aga Khan en Sayed Mansoor Naderi kan u hier echter niets over vertellen. Wanneer u daarna specifiek wordt gevraagd of er ooit conflicten geweest zijn tussen de volgers van de Aga Khan en de volgers van Sayed Mansoor Naderi in Baghlan beweert u dat er geen dergelijke conflicten zijn geweest (CGVS, p.13-14). Dit ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde lidmaatschap van de Ismaili school binnen de Islam en uw beweerde herkomst uit de provincie Baghlan."

In de mate verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de beoordeling van zijn kennis van de Hazara's in heel Afghanistan geen rekening heeft gehouden met zijn profiel, dat hij immers niet naar andere gebieden in Afghanistan reisde en derhalve niet verwacht kan worden dat hij een gedetailleerde uitleg kan geven over de verblijfplaatsen van Hazara's, brengt hij geenszins een valabel argument bij om zijn gebrekkige kennis te verschonen. Het benoemen van courante stam- of familienamen in Baghlan en het kunnen duiden van "Hazarajat" – dat de naam is voor het traditionele thuisgebed voor de Hazara's in Afghanistan –, is geenszins kennis die afhankelijk is van reizen naar andere gebieden in Afghanistan, en kan derhalve verwacht worden van een persoon die behoort tot de Ismaili, Hazara in Afghanistan. Ook de blote bewering dat de term 'Hazarjat' bij de sjiieten "die in 12 imam geloven" bekend is, maar niet verwacht kan worden van Ismaili dit te weten aangezien zij door de andere sjiieten als afvallig worden beschouwd en zij onmogelijk deze informatie zouden kunnen bezitten, volstaat allerminst om zijn gebrekkige kennis over de Ismaili strekking te verschonen.

Door verder te wijzen op delen uit het gehoorverslag waaruit zou blijken dat hij wel veel informatie kon geven over zijn directe omgeving, dat hij weet dat de bidplaats voor Ismaili jamahatkhana heet en zij twee keer per dag bidden, dat hij weet dat Ismaili anders bidden dan sjiieten en dat hij de leider van de Ismaili bij naam kan noemen, komt hij voorts niet verder dan het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen waarmee hij er echter geenszins in slaagt voormelde pertinente motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

2.2.2.2.3. Tevens kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden bijgetreden waar deze pertinent overweegt dat verzoeker zijn opleiding en werkzaamheden in Afghanistan niet aannemelijk maakt vermits (1) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het werk dat hij in Afghanistan heeft gedaan nu hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat hij zijn oom langs moederszijde geholpen zou hebben bij de bewerking van het land (administratief dossier, stuk 17, p. 4), daar waar hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangeeft dat hij enkel voedsel, water en struiken naar zijn oom langs vaderszijde zou hebben gebracht. Slechts na confrontatie met deze tegenstrijdigheden, past verzoeker zijn verklaringen aan en stelt hij zijn oom langs vaderszijde twee jaar lang te hebben geholpen bij het cultiveren van zaden (administratief dossier, stuk 7, p. 16-17), (2) verzoekers verklaringen omtrent zijn werkzaamheden als landbouwer niet doorleefd zijn en zijn kennis van de zaai- en oogsttijden een ingestudeerd karakter vertonen en (3) verzoeker erg vage

verklaringen aflegt omtrent de opleiding die hij in Afghanistan van zijn oom langs moederszijde zou hebben ontvangen. Door opnieuw te citeren uit het gehoorverslag om aan te tonen dat zijn kennis over landbouw geenszins ingestudeerd is, beperkt verzoeker zich te dezen tot het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, waarmee hij er aldus niet in slaagt de pertinente motivering van de bestreden beslissing te weerleggen.

Daarnaast kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gevolgd worden waar deze op goede gronden overweegt dat verzoekers kennis van zijn dorp Kampirak en het district Dahane-i-Ghori ontoereikend is en ook zijn verklaringen omtrent zijn leven aldaar niet aannemelijk zijn. In zoverre verzoeker verwijst naar passages uit het gehoorverslag en hieruit afleidt dat hij wel degelijk een doorleefde kennis over de (omliggende) dorpen heeft tentoongespreid gedurende het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vermits hij wist dat er een voetbalveld is, er grootwarenhuizen staan en een pompstation aanwezig is, beperkt hij zich wederom tot het louter herhalen van zijn eerder afgelegde en niet doorleefd bevonden verklaringen, waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker hekelt voorts de overweging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zijn kennis over de dorpen een ingestudeerd karakter vertoont en betoogt dat iemand die iets instudeert niet dergelijke "slechte kennis" zal hebben van belangrijke personaliteiten en dat dit er precies op wijst dat verzoeker een jongen is van het platteland die zich niet bezighield met andere zaken dan zijn directe levensomgeving. De Raad merkt in dit verband op dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst niet enkel ondergraven wordt door zijn gebrekkige kennis aangaande belangrijke figuren uit zijn regio van herkomst, doch dat deze eveneens op de helling komt te staan door zijn gebrekkige kennis aangaande elementen/gebeurtenissen uit zijn directe leefomgeving (zoals de samenkomstplaatsen van jongeren), lokale natuurfenomenen en –rampen, de klinieken in zijn district en de stad Pol-e Khumri die hij beweert twee tot drie keer te hebben bezocht, zodat hij allerminst gevolgd kan worden hij in onderhavig verzoekschrift lijkt te betogen dat hij die zaken wel kon benoemen.

In zoverre verzoeker nog hekelt dat de *protection officer* gedurende het gehoor de Engelse term "PRT" ("*Provincial Reconstruction Team*") gebruikte en niet de Afghaanse naam gebruikte, en hij niet geschoold is om een Engelse afkorting te kennen, dient opgemerkt dat het gehoorverslag wordt opgesteld in de taal van de procedure en dus niet in de taal van de tolk. Dat de tolk aldus de term "PRT" zou hebben gehanteerd, betreft aldus een blote bewering. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat nog verschillende andere vragen gesteld werden naar de aanwezigheid van buitenlandse troepen in verzoekers voorgehouden regio van herkomst – waarbij geen gebruik werd gemaakt van afkortingen –, doch dat hij ook hier het antwoord schuldig moest blijven (administratief dossier, stuk 7, p. 36). Dat verzoeker hiervan geheel niet op de hoogte zou zijn, is niet aannemelijk en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst.

In zoverre verzoeker nog verwijst naar een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR, dient erop gewezen dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Ook met het verweer dat hij laaggeschoold is, brengt verzoeker geen valabel argument bij om de vastgestelde incoherenties, ongeloofwaardige en niet aannemelijke verklaringen te vergoelijken. Van personen met een lage scholingsgraad mag immers eveneens verwacht worden dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Verder laat verzoeker na om *in concreto* aan te duiden waar of op welke wijze de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgens hem geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn psychologische toestand. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat enig stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat hij getraumatiseerd zou zijn. Voorts blijkt uit de lezing van zowel de vragenlijst die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken als het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de gehoren op normale wijze hebben plaatsgevonden. Uit niets blijkt dat verzoeker getraumatiseerd is, laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens de gehoren volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts blijkt dat verzoeker op geen enkel ogenblik melding hebben gemaakt van eventuele psychologische problemen waarmee hij zou te kampen hebben.

Waar verzoeker ter zitting nog aanvoert dat het gegeven dat hij slechts één dag voor het gehoor werd ingelicht over dit gesprek en dat hij zich aldus niet mentaal kon voorbereiden, dient te worden opgemerkt dat verzoeker verklaart op 16 september 2015 het Rijk te zijn binnengekomen en dat hij, nadat het dossier door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 april 2016 werd overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op 23 november 2016 werd gehoord, zodat hij bezwaarlijk kan voorhouden dat hij zich mentaal niet kon voorbereiden.

2.2.2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in het voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag voorts ondergraven wordt door de vaststellingen dat (1) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn asielaanvraag, wat verder afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid; (2) verzoeker tegenstrijdige en vage verklaringen aflegt in verband met zijn reisweg die zijn geloofwaardigheid verder ondergraven en (3) de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten niet van dien aard zijn dat zij de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.2.2.5. De Raad merkt op dat verzoeker voor het overige niet verder komt dan het louter volharden in zijn asielaanvraag, het plegen van een vrees voor vervolging, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.2.2.2.6. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van herkomst van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van verzoekers. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

De gebrekkige kennis van verzoeker over zijn beweerde regio van herkomst in samenhang met de vage en onjuiste antwoorden op de vele kennisvragen die aan verzoeker gesteld werden verhinderen nog verder geloof te hechten aan zijn beweerde herkomst uit Kampirak, provincie Dahane-i-Ghori. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de verklaringen van verzoekers aangaande hun herkomst uit Kampirak ernstige hiaten, tegenstrijdigheden en zelfs fouten vertonen, zodat zij als begin van bewijs iedere positieve overtuigingskracht ontberen.

2.2.2.3. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielaanvraag. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979,

196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, *quod non in casu*. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielaanvraag van verzoekster niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiäre beschermingsstatus

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielaanvraag in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielaanvraag mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielaanvraag heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielaanvraag om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielaanvraag correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Er dient op gewezen dat reeds hoger is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerd herkomst uit Kampirak, district Dahane-i-Ghori, provincie Baghlan aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielaanvraag geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielaanvraag kan, met betrekking tot de vraag of hij

een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig november tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER